

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 503/2023-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Jánom Tóthom, Záhradnícka 151, Bratislava, proti inému zásahu orgánu verejnej moci – postupu Okresného súdu Bratislava I v konaniach vedených pod sp. zn. 1Cbi/13/2020 a sp. zn. 1Cbi/17/2020 (nástupca Mestský súd Bratislava IV) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav

1. Sťažovateľka sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 27. januára 2023 domáha vyslovenia porušenia svojich základných práva podľa čl. 46 ods. 1, čl. 47 ods. 3 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), podľa čl. 37 ods. 1, čl. 37 ods. 3 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaniach označených v záhlaví tohto uznesenia. Zároveň navrhuje prikázať okresnému súdu (zánik súdu, od 1. júna 2023 je príslušný Mestský súd Bratislava IV, pozn.) konať so sťažovateľkou v konaní sp. zn. 1Cbi/13/2020 bez zbytočných prieťahov a v konaní sp. zn. 1Cbi/17/2020 po právoplatnosti uznesenia o vylúčení veci na samostatné konanie a priznať jej náhradu trov právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že v konaní vedenom okresným súdom pod sp. zn. 1Cbi/13/2020 bola 19. mája 2020 podaná žaloba (rozšírená podaním z 20. mája 2020, pozn.) o určenie neúčinnosti právnych úkonov a nariadenie predbežného opatrenia proti šiestim žalovaným, sťažovateľka bola označená ako žalovaná v 6. rade. Okresný súd uznesením č. k. 1Cbi/13/2020-235 z 27. mája 2020 vylúčil na samostatné konanie nároky uplatnené žalobou z 19. mája 2020 proti sťažovateľke (ako aj proti žalovanej v 1. rade, pozn.), ktoré je okresným

súdom ďalej vedené pod sp. zn. 1Cbi/17/2020, k čomu bol zriadený nový spis a založené fotokópie žaloby a časť jej príloh vzťahujúcich sa na vylúčenie veci podľa pokynu zákonnej sudkyne. Následne okresný súd uznesením zo 17. októbra 2022 vylúčil ďalšiu časť žalobného návrhu a ďalších jeho príloh z konania sp. zn. 1Cbi/13/2020 do konania sp. zn. 1Cbi/17/2020.

3. Sťažovateľka ako prílohy k svojej ústavnej sťažnosti okrem iného predložila ústavnému súdu:

- uznesenie okresného súdu z 27. mája 2020 o vylúčení veci na samostatné konanie,
- oznámenie okresného súdu z 31. októbra 2022, v ktorom je sťažovateľka oboznámená s vylúčením ďalších príloh pôvodnej žaloby do spisu sp. zn. 1Cbi/17/2020 s výzvou na vyjadrenie sa k nim a s priložením uznesenia zo 17. októbra 2022 na vedomie,
- potvrdenie o prevzatí tohto oznámenia a príloh právnym zástupcom sťažovateľky 30. novembra 2020,
- potvrdenie o schválení žiadosti sťažovateľky o sprístupnenie elektronického spisu sp. zn. 1Cbi/17/2020 z 1. februára 2021,
- uznesenie okresného súdu z 19. októbra 2022, ktorým bol zamietnutý návrh sťažovateľky zo 6. júla 2022 na prerušenie konania do právoplatného skončenia veci vedenej pod sp. zn. 1Cbi/13/2020.

4. Proti napadnutému postupu okresného súdu, ktorý považuje za iný protiprávny zásah orgánu verejnej moci, podala sťažovateľka túto ústavnú sťažnosť, v ktorej argumentuje najmä tým, že jej nebolo doručené uznesenie č. k. 1Cbi/13/2020-235 z 27. mája 2020 o vylúčení veci na samostatné konanie, preto nikdy nenadobudlo právoplatnosť a zriadenie spisu sp. zn. 1Cbi/17/2020, ako aj samotné vedenie tohto konania je tak protiprávne a protiústavné. Zároveň sa z dôvodu absencie právoplatnosti uznesenia o vylúčení veci považuje za riadnu účastníčku konania vedeného pod sp. zn. 1Cbi/13/2020, v ktorom s ňou okresný súd nekoná a neumožňuje jej ani nahliadnutie do tohto spisu, čím sú porušované jej práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces najmä v časti rovnosti účastníkov a prístupu k súdu. Sťažovateľka tiež považuje za porušenie svojich práv svojvoľný výber príloh pôvodnej žaloby, ktoré boli pokynom zákonnej sudkyne zaradené do spisu sp. zn. 1Cbi/17/2020, ku ktorým má sťažovateľka prístup. Za zákonný postup považuje sťažovateľka preradenie všetkých príloh žaloby predložených žalobcom v pôvodnom konaní. V tejto súvislosti najmä poukazuje na rozhodnutie z trestného konania o prepadnutí majetku odsúdeného v trestnom konaní, ktorého sa civilná odporovacia žaloba týka.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

5. Podstatou ústavnej sťažnosti je namietané porušenie práva na súdnu ochranu a spravodlivý proces sťažovateľky, ktoré videla v nedoručení uznesenia o vylúčení svojej veci na samostatné konanie, ktoré spôsobuje, že je naďalej riadnou účastníčkou pôvodného konania, v ktorom s ňou okresný súd riadne nekoná. Zároveň namieta nedoručenie všetkých príloh pôvodnej žaloby, ale len ich časti.

6. Do právomoci ústavného súdu v konaní podľa čl. 127 ústavy patrí kontrola zlučiteľnosti účinkov interpretácie a aplikácie právnych noriem súdmi s ústavou, prípadne medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách. Skutkové a právne závery súdu môžu byť predmetom kontroly zo strany ústavného súdu vtedy, ak by vyvedené závery boli zjavne neodôvodnené alebo arbitrárne, a tak z ústavného hľadiska neospravedliteľné a neudržateľné, a zároveň by mali za následok porušenie základného práva alebo slobody (mutatis mutandis I. ÚS 13/00, I. ÚS 139/02, III. ÚS 180/02, III. ÚS 271/05, III. ÚS 153/07).

7. V prvom rade je potrebné opätovne zdôrazniť, že obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov a iných orgánov. Ústavný súd už v rámci svojej judikatúry vyslovil, že predpokladom na záver o porušení základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je také porušenie, ktoré nie je napravitel'né alebo odstrániteľné činnosťou všeobecného súdu pred začatím konania alebo v konaní vo veci samej, resp. ktoré nemožno napraviť procesnými prostriedkami, ktoré sú obsiahnuté v Civilnom sporovom poriadku (m. m. I. ÚS 148/03, III. ÚS 355/05, II. ÚS 307/06).

8. Pridržiavajúc sa svojej stabilnej judikatúry, ústavný súd ďalej poukazuje na to, že základné právo na súdnu ochranu, ako aj právo na spravodlivé súdne konanie „je výsledkové“, to znamená, musí mu zodpovedať proces ako celok, a skutočnosť, či napadnuté konanie ako celok bude spravodlivé, závisí od pokračujúceho konania a rozhodnutia všeobecných súdov (m. m. III. ÚS 33/04, IV. ÚS 163/05, II. ÚS 307/06, II. ÚS 155/08).

9. V prejednávanej veci sťažovateľka rozporuje postup okresného súdu v civilnom sporovom konaní pri vylúčení veci na samostatné konanie. K vylúčeniu jej veci došlo procesným uznesením okresného súdu, ktoré upravuje vedenie konania a proti ktorému nie je prípustné odvolanie. Podľa obsahu sťažnosti toto uznesenie nebolo sťažovateľke doručené. Aj v prípade pripustenia pravdivosti tohto tvrdenia, ktoré nebolo v konaní pred ústavným súdom preukázané, je celkom zjavné, že sa dotknuté uznesenie dostalo do dispozičnej sféry sťažovateľky a jej právneho zástupcu, pretože tvorí prílohu jej ústavnej sťažnosti. Rovnako tak sťažovateľka prílohou svojej ústavnej sťažnosti preukázala aj udelenie prístupu jej právnenému zástupcovi k elektronickému spisu sp. zn. 1Cbi/17/2020, ktorého súčasťou je aj dotknuté uznesenie o vylúčení veci, už k 1. februáru 2021. Z uvedeného vyplýva, že aj prípadné preukázanie tvrdeného procesného pochybenia v podobe nedoručenia dotknutého uznesenia by nebolo možné kvalifikovať ako pochybenie ústavne relevantnej intenzity. Prípadné sťažovateľkou načrtnuté pnutie procesného postupu okresného súdu s obsahom jej práva na spravodlivý proces treba vnímať ako napravitel'né v priebehu konania dostupnými procesnými prostriedkami. Z tohto hľadiska je rozhodujúce, že sťažovateľka už pred podaním ústavnej sťažnosti bola oboznámená s vylúčením jej veci na samostatné konanie a s jeho rozsahom, čiže došlo k náprave zmieneného pochybenia už zo strany okresného súdu.

10. Pokiaľ ide o namietanú svojvôľu zákonnej sudkyne pri vylučovaní príloh do spisu sťažovateľky, ústavný súd považuje za vhodné pripomenúť, že jeho rozhodovanie je prostriedkom *ultima ratio* zabezpečujúcim ochranu práv sťažovateľov a nie je jeho úlohou prehodnocovať postup zákonného sudcu, ktorý je najlepšie s vecou oboznámený, a tak spôsobilý vyhodnotiť na časť konania sťažovateľky sa vzťahujúci spisový materiál, ktorý je potrebné vylúčiť na účely pojednania

vylúčeného nároku. Prípadné nedostatky v tomto smere môže ešte sťažovateľka v priebehu konania uplatňovať v rámci svojich riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. Poukazujúc aj na zákonné ustanovenie § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, sťažovateľka má možnosť podať odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej, ktoré môže odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej, a preto by bolo v rozpore so zásadou zdržanlivosti ústavného súdu sa v tomto štádiu konania k tejto námietke bližšie vyjadrovať.

11. Ústavný súd preto ústavnú sťažnosť sťažovateľky odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. d) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov ako zjavne neprípustnú.

12. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľky bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie a ústavný súd sa nimi už nezaoberal.

13. Nad rámec uvedeného ústavný súd dodáva, že v prípade vylúčenia veci sa sťažovateľka stala žalovanou v konaní sp. zn. 1Cbi/17/2020, a preto nemožno považovať za postup porušujúci jej označené práva, ak okresný súd so sťažovateľkou v súlade s procesnými normami koná vo vylúčenom konaní, a nie v pôvodnom konaní, ktorého účastníčkou už nie je. Na uvedenom nemení nič ani tvrdenie o spornosti doručenia uznesenia o vylúčení veci, keďže je preukázateľne so svojím statusom účastníčky vo vylúčenom konaní oboznámená.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22.novembra 2023

Luboš Szigeti
predseda senátu